

staaende Lovgivning, og derfor troer jeg, at det er aldeles nødvendigt, at man har det Tilslag, som er indskudt, og som den ærede Landssthingsmand vil have til at udgaae. I det Hele taget troer jeg, at dette Forslag har den Fordeel, at det slutter sig saa nøie som muligt til den provisoriske Lov, der er udgivet af Regjeringen, og at dette er en Fordeel, det er Noget, hvori man vidst kan være enig med den ærede 1ste Landssthingsmand for 3die Valgkreds (Kierkegaard). Kun disse Bemærkninger har jeg at gjøre.

Kierkegaard: Den ærede 3die Landssthingsmand for den 9de Valgkreds (M. P. Bruun) har, som mig synes, tilstrækkeligt gjort gjældende, at der er en betydelig og ret væsentlig Forskjel mellem det Forslag, som nu er stillet under Nr. 2, og som angaaer § 5, og de forskjellige Forslag, som bleve foreslaaede forrige Gang, og min Overbeviisning derom er saa fast, at ligesaavist, som jeg forrige Gang yttrede mig og stemte imod det da foreslaaede, saa bestemt er jeg nu paa, at understøtte dette saaledes, som det nu er foreslaaet, og stemme for det. Med Hensyn til et Par Uttringer, som ere faldne idag, skal jeg ubede mig Tilladelse til nogle faae Ord. Der er af den ærede Forslagsstiller blevet ført Klage over, at jeg formeentlig havde misforstaaet eller mislydet hans Uttringer om Boligens Ukrænkelyhed, som om jeg vilde have tillagt ham den Mening, at det skulde være Stenene og ikke Personerne, der vare ukrænkelye. Men dette er ingenkunde saa. Sagen stod klar for mig dengang, og staaer klar for mig endnu, at jeg veed, hvad jeg forstaaer ved Boligens Ukrænkelyhed, at derved forstaaes den Ret, som enhver Mand, Eier eller Leier, har i sit Huus eller i den Deel af Huset, som tilhører ham til Beboelse, til at lukke sin Dør for Enhver, der ikke i Lovens Navn og efter en bestemt Berettigelse fra Lovens Side, vil trænge sig ind til ham. Kun det var Taler om, og idet jeg holdt for, at dette var, hvad der forstaaes ved Boligens Ukrænkelyhed, holdt jeg det for min Skyldighed, at protestere imod hans Hentydning til, at denne Boligens Ukrænkelyhed og Grundlovens Bestemmelse desangaaende, kunde faae det allermindste at gjøre med det

Spørgsmaal, om en Leier er berettiget til at tage imod Logerende, eller til at gjøre Fremleie, af de ham ved Leie overdragne Værelser, og jeg er ganske overbevist om, at ethvert Medlem af dette Thing, efterat have hørt mig forrige Gang, og efter nu at have hørt disse Ord, vil indrømme, at det ikke behøves, at jeg skal anvende et Ord videre paa, at gjøre denne Betragtningssmaade gjældende. Der er blevet ført Klage over, at jeg tydede hen til, at den, som sluttede Accord om et Huus paa visse Vilkaar, hvoriblandt ikke Fremleie var, derpaa flyttede ind, og derefter forsøgte at forskandse sig i Boligen, under det Paastud, at Boligen var ukrænkely, uden endog at vilde tillade Eieren at erkyndige sig om, hvorvidt han gjorde Fremleie, at han forekom mig at faae nogen Lighed med Tydsferne i Rendsborg. Men jeg skal i den Anledning tillade mig at gjøre opmærksom, ikke blot paa at enhver Lignelse halter, men at en Lignelse kan anvendes mellem Folk og Forhold, der iøvrigt ere himmelvidt forskjellige fra hinanden, naar man kun fæster Tanken paa det enkelte bestemte Punkt, hvorom der er Tale. — Uden derfor i mindste Maade at ville indbringe en Sammenligning mellem den Maade, hvorpaa Tydsferne er komne ind i Rendsborg, og den, hvorpaa han er kommen ind i sin Bopæl, saa mener jeg alligevel, det er vitterligt, at han dog gaar ud paa en ganske anden Benyttelse af det, han paa andre Vilkaar er kommen i Besiddelse af, at ligesom Tydsferne, i det mindste saa vidt jeg veed, kom i Besiddelse af Rendsborg for en stor Deel under det Paastud, at man antog, at Kongen ikke var fri i Kjøbenhavn, men, efter at det var blevet dem vitterligt, at han var fri, og de havde seet ham i Slesvig, desuagtet bleve ved at fastholde den Paastand, at han var usfri, eller idetmindste bleve i Rendsborg, saaledes ogsaa den, der kom ind i Boligen paa visse Vilkaar, og derefter indesluttede sig deri og forsøgte at gjøredisse Vilkaar ugyldige ved at beraabe sig paa Boligens Ukrænkelyhed, fik nogen Lighed med hine. Det behøves ikke derved at bemærkes for en Forsamling som den nærværende — og jeg troer, at jeg vilde fornærme den høitærede Forsamlings Forstand ved, at yttre det i Særde-